

- 8) Okręgowy Urząd Miar i Jakości nr 8 Bydgoszcz,
- 9) Okręgowy Urząd Miar i Jakości nr 9 Szczecin,
- 10) Urząd Probierczy Warszawa,
- 11) Urząd Probierczy Kraków.

§ 2. Pracownicy zatrudnieni w Centralnym Biurze Jakości Wyrobów stają się z dniem 1 stycznia 1994 r. pracownikami Polskiego Centrum Badań i Certyfikacji.

§ 3. Pracownicy Komitetu, zatrudnieni w niżej wymienionych komórkach organizacyjnych oraz nadzorowanych, stają się z dniem 1 stycznia 1994 r., zgodnie z planem podziału etatów, pracownikami Głównego Urzędu Miar lub Polskiego Komitetu Normalizacyjnego:

- 1) Biuro Kadr i Organizacji,
- 2) Biuro Prawne,
- 3) Biuro Spraw Obronnych,
- 4) Biuro Administracyjne,
- 5) Biuro Budżetowe,
- 6) Biuro Zagraniczne,
- 7) Zespół Szkolenia,
- 8) Zakład Obsługi,
- 9) Centralny Ośrodek Informacji Normalizacyjnej i Metrologicznej.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak*

651

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 grudnia 1993 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym.

Na podstawie art. 6 ust. 10, art. 21 ust. 9 pkt 2, art. 23 pkt 1 i 2, art. 24 ust. 2, art. 32 ust. 5, art. 35 ust. 4, art. 39 ust. 2, art. 47 oraz art. 50 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 czerwca 1993 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 59, poz. 272) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w ust. 1:
 - a) w pkt 3 w lit. b) dodaje się wyrazy „z tym że jeżeli umowa sprzedaży przewiduje rozliczenie zwrotów wydawnictw prasowych, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury dokumentującej faktyczną sprzedaż,”
 - b) po pkt 7 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
 - „8) otrzymania zapłaty z tytułu sprzedaży złomu stalowego i żeliwnego, złomu metali nieżelaznych, z wyłączeniem złomu metali szlachetnych:
 - a) niewsadowego — nie później jednak niż po upływie 20 dni od dnia wysyłki złomu do jednostki która zgodnie z umową dokonuje kwalifikacji jakości,
 - b) wsadowego — nie później jednak niż po upływie 30 dni od dnia wysyłki złomu.”;

2) w § 3:

- a) w pkt 1 lit. f)—i) otrzymują brzmienie:
 - „f) usługi w zakresie doradztwa rolniczego związane z uprawą roślin i hodowlą zwierząt,
 - g) posiłki sprzedawane w barach mlecznych oraz w stołówkach i bufetach przyzakładowych, pod warunkiem że nie są to stołówki i bufety ogólnodostępne,
 - h) posiłki regeneracyjne i profilaktyczne,
 - i) usługi izb wytrzeźwień (KU 89801),”
- b) w pkt 2 skreśla się wyrazy „przez przedsiębiorstwa państwowe postawione w stan likwidacji lub upadłości”,
- c) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
 - „4) towary wymienione w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 3—10 oraz ust. 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445, z 1991 r. Nr 60, poz. 253, Nr 73, poz. 320 i Nr 100, poz. 442, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 oraz z 1993 r. Nr 60, poz. 279 i Nr 129, poz. 598).”;

3) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Przepis § 3 stosuje się do dnia 31 grudnia 1994 r.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.

Minister Finansów: *M. Borowski*

652

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 grudnia 1993 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie podatku od towarów i usług.

Na podstawie art. 21 ust. 9 pkt 1, art. 23 pkt 2 i 3, art. 24 ust. 2, art. 32 ust. 5, art. 39 ust. 2 oraz art. 50 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz

o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 12

maja 1993 r. w sprawie podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 39, poz. 176 i Nr 59, poz. 272) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) zasady wystawiania i przechowywania faktur i rachunków uproszczonych,”;
- 2) w § 2:
 - a) w pkt 1 tekst w nawiasie otrzymuje brzmienie: „(Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599)”,
 - b) w pkt 3 wyrazy „rachunkach (fakturach)” zastępuje się wyrazami „fakturach (rachunkach uproszczonych)”;
 - c) skreśla się pkt 9;
- 3) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Na równi z zakupem środków trwałych traktuje się przyjęcie ich w odpłatne użytkowanie przez podatników, jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami, wydanymi na podstawie art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646) oraz art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482 i Nr 134, poz. 646), środki te zaliczane są do składników majątku użytkownika.”;
- 4) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. 1. W przypadku przyjęcia w odpłatne użytkowanie środków trwałych z importu, które:

 - 1) zalicza się do składników majątku użytkownika — stosuje się przepisy § 3 i 4,
 - 2) nie zostały zaliczone do składników majątku użytkownika — obniżenie podatku należnego o podatek naliczony wynikający z dokumentu odprawy celnej dokonywane jest według zasad określonych w art. 19 ustawy.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio w przypadku przyjęcia środków trwałych z importu w nieodpłatne użytkowanie.”;
- 5) w § 5 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) nowe: autobusy, trolejbusy, wagony tramwajowe i wagony metra, służące do wykonywania usług komunikacji miejskiej.”;
- 6) w § 6:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) są zwolnieni od podatku na podstawie art. 14 ust. 1, 5 i 6 ustawy lub będą zwolnieni od podatku w ciągu trzech lat od końca roku, w którym towar został nabyty,”
 - b) w pkt 2 po wyrazie „naliczonego” dodaje się wyrazy „a w przypadku importu — nie dokonali zapłaty podatku obliczonego przez urząd celny,”;
- 7) w § 11 w ust. 1:
 - a) w pkt 4 po wyrazie „inwestycyjnych” dodaje się wyrazy „a w przypadku importu — zapłaciły podatek obliczony przez urząd celny,”
 - b) w pkt 5 wyrazy „rachunek (fakturę), z którego” zastępuje się wyrazami „fakturę, z której”;
 - c) w pkt 6 w lit. c) skreśla się wyrazy „2 lub”;
- 8) w § 12 w ust. 2 w pkt 1 po wyrazie „inwestycyjnych” dodaje się wyrazy „a w przypadku importu — kopię dokumentu potwierdzającego zapłacenie podatku obliczonego przez urząd celny,”;
- 9) w § 14 w ust. 2 liczbę „60” zastępuje się liczbą „30”;
- 10) w § 17 wyrazy „art. 14 ust. 1, 2, 5 i 6” zastępuje się wyrazami „art. 14 ust. 1, 5 i 6”, a po wyrazach „art. 7 ust. 1 ustawy” skreśla się kropkę i dodaje wyrazy „oraz czynności zwolnionych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 47 ustawy.”;
- 11) w § 19:
 - a) w ust. 1:
 - w pkt 1 po wyrazie „adresy” dodaje się wyrazy „a także pieczętkę firmową sprzedawcy, chyba że dane dotyczące sprzedawcy są w sposób trwały umieszczone na formularzu faktury,”
 - pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) imiona i nazwiska oraz podpisy osób uprawnionych do wystawienia i otrzymania faktury,”
 - b) w ust. 3 po wyrazach „art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2” dodaje się wyrazy „lub przepisów wydanych na podstawie art. 47”;
 - c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W przypadku gdy faktura dotyczy sprzedaży towarów lub usług, objętych jedną stawką podatkową, kwota podatku należnego może być wykazana na fakturze w jednej pozycji.”;
- 12) w § 20 po wyrazie „usługi” kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „jednak nie później niż w ostatnim dniu miesiąca, w którym wydano towar lub wykonano usługę.”;
- 13) w § 21 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Faktury, o których mowa w ust. 1 i 2, wystawia się nie później niż w ostatnim dniu miesiąca, w którym powstaje obowiązek ich wystawienia.”;
- 14) w § 22 w ust. 1 po wyrazach „art. 6 ust. 1—9 ustawy” dodaje się wyrazy „a także w przypadku umowy komisji”;
- 15) w § 23 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) imię i nazwisko oraz podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury korygującej.”;
- 16) w § 24:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fakturę korygującą wystawia się również, gdy podwyższono cenę po wystawieniu faktury lub w razie stwierdzenia pomyłki w cenie, stawce lub kwocie podatku bądź w jakiejkolwiek innej pozycji faktury. Przepisy § 17 i 18 stosuje się odpowiednio.”;
 - b) w ust. 2 po wyrazie „korygująca” dodaje się wyrazy „dotycząca podwyższenia ceny po wystawieniu faktury,”
 - c) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Faktura korygująca wystawiana w przypadku pomyłek, o których mowa w ust. 1, zawiera dane określone w ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a) i pkt 5 oraz kwoty podane w omyłkowej wysokości, a także kwoty w wysokości prawidłowej.”;
- 17) w § 27a:
 - a) w ust. 2 w pkt 1 w lit. b) po wyrazie „zagranicznego” dodaje się wyrazy „lub przez kontrahenta zagranicznego”;

- b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
- „3. W przypadku eksportu towarów faktura, o której mowa w ust. 1, stanowi dla komitenta podstawę do uznania sprzedaży za eksport, tylko wraz z dokumentem odprawy celnej (jego kopią) SAD potwierdzającym wywóz towaru poza granicę państwową Rzeczypospolitej Polskiej.
4. W przypadku importu towarów faktura, o której mowa w ust. 1, stanowi dla komitenta podstawę do dokonywania odliczeń kwot podatku naliczonego tylko wraz z dokumentem odprawy celnej (jego kopią), w którym te kwoty zostały obliczone przez urząd celny.”;
- 18) w § 32 w ust. 2 po wyrazie „rachunek” dodaje się wyraz „uproszczony”;
- 19) § 36 otrzymuje brzmienie:
- „§ 36. W okresie do dnia 31 marca 1994 r. stawkę 0% stosuje się do:
- 1) sprzedaży w kraju:
- a) wydawnictw prasowych (SWW 2711),
- b) wydawnictw dziełowych (SWW 2712),
- c) nut i map (SWW 2713-11, 2713-12),
- d) publikacji w języku Braille’a,
- e) świadczenia usług polegających na drukowaniu na materiałach powierzonych wydawnictw dziełowych i wydawnictw prasowych,
- 2) importu następujących towarów:
- a) drukowanych książek i broszur (ex PCN 4901),
- b) gazet, dzienników i czasopism, ilustrowanych lub nie, zawierających materiały reklamowe (PCN 4902),
- c) książek obrazkowych dla dzieci i książek do rysowania lub kolorowania (PCN 4903 00 00 0),
- d) nut drukowanych lub w rękopisie, nawet ilustrowanych lub oprawionych (PCN 4904 00 00 0),
- e) map, map hydrograficznych, map morskich wszelkich rodzajów, również atlasów, map ściennych, planów topograficznych, drukowanych (ex PCN 4905).”;
- 20) w § 37 w pkt 4 po wyrazie „farmaceutycznych” dodaje się wyrazy „i materiałów medycznych”;
- 21) w § 39:
- a) w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2) usług świadczonych na podstawie umowy maklerskiej, agencyjnej, zlecenia, pośrednictwa, komisji lub umów o podobnym charakterze, dotyczących towarów eksportowanych, z zastrzeżeniem ust. 3,
- 3) usług projektowania budowlanego, technologicznego i urbanistycznego (KU 37), usług w zakresie rzeczoznawstwa (KU 89302), usług adwokackich (KU 924) i usług notarialnych (KU 92104), z zastrzeżeniem ust. 3.”;
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. W przypadkach określonych w ust. 2 pkt 2 i 3 stawkę 0% stosuje się pod warunkiem, że:
- 1) usługa jest świadczona na rzecz osób zagranicznych w rozumieniu przepisów prawa dewizowego, nie będących podatnikami podatku od towarów i usług,
- 2) podatnik posiada dowód, iż należność za wykonaną usługę została zapłacona w dewizach i przekazana na rachunek bankowy podatnika w polskim banku.”;
- 22) po § 39 dodaje się § 39a w brzmieniu:
- „§ 39a. 1. Stawkę podatku 0% stosuje się również do:
- 1) sprzedaży towarów nabywanych przez osoby zagraniczne w rozumieniu prawa dewizowego, nie będące podatnikami podatku od towarów i usług, w przypadku gdy towary te są przeznaczone do przerobu, uszlachetnienia lub przetworzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a następnie do wywozu za granicę, pod warunkiem że podatnik:
- a) przekaze nabyty przez osobę zagraniczną towar do podmiotu, który dokonuje przerobu, uszlachetnienia lub przetworzenia,
- b) posiada dowód, iż należność za towar została zapłacona w dewizach i przekazana na rachunek bankowy podatnika w polskim banku,
- 2) świadczenia usług przerobu, uszlachetnienia lub przetworzenia, wykonywanych na zlecenie osób zagranicznych w rozumieniu prawa dewizowego, nie będących podatnikami podatku od towarów i usług, w przypadku gdy:
- a) wykonywane przez podatnika usługi dotyczą towarów wytworzonych w kraju,
- b) podatnik posiada dowód, iż należność za usługę została zapłacona w dewizach i przekazana na rachunek bankowy podatnika w polskim banku,
- c) podatnik posiada dokument potwierdzający wywóz za granicę towaru, którego usługa dotyczy.
2. Obowiązek podatkowy powstaje:
- 1) w przypadku określonym w ust. 1 pkt 1 — z chwilą otrzymania zapłaty, nie później jednak niż 40 dnia od daty wydania towaru,
- 2) w przypadku określonym w ust. 1 pkt 2 — z chwilą otrzymania dokumentu potwierdzającego wywóz towaru za granicę, nie później jednak niż 40 dnia od daty wykonania usługi.
3. Jeżeli towar powstały w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 2, został zbyty na terenie kraju, podmiot, który dokonał tych czynności, jest obowiązany do zapłacenia podatku według stawki właściwej dla sprzedaży tego towaru, przy czym podatek ustala się od

wartości towaru obliczonej na podstawie przeciętnych cen stosowanych w danej miejscowości lub na danym rynku w dniu wykonania świadczenia, zmniejszonych o podatek od towarów i usług.”;

23) w § 40 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Stawkę 0% stosuje się również do towarów i usług zamawianych przez Ministra Sprawiedliwości dla jednostek organizacyjnych więziennictwa, określonych w odrębnej liście zatwierdzonej przez Ministra Finansów.”;

24) w § 40a w ust. 1 wyrazy „31 grudnia 1993 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 1994 r.”;

25) po § 40a dodaje się § 40b w brzmieniu:

„§40b. 1. Podatnicy, którzy do dnia 31 grudnia 1993 r. byli zwolnieni od podatku, z wyjątkiem podatników wykonujących wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 7 i przepisów wydanych na podstawie art. 47 ustawy, a od dnia 1 stycznia 1994 r. obowiązani są płacić podatek, mogą powiększyć podatek naliczony za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 1994 r. o podatek naliczony wynikający z rachunków uproszczonych dokumentujących zakupy towarów posiadanych w dniu 31 grudnia 1993 r. oraz o podatek naliczony wynikający z dokumentów odprawy celnej dotyczących tych towarów, z zastrzeżeniem przepisów ust. 2—4.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się pod warunkiem sporządzenia przez podatnika spisu z natury zapasów towarów posiadanych w dniu 31 grudnia 1993 r. W spisie wykazywana jest kwota podatku naliczonego przypadająca na poszczególne grupy towarowe objęte spisem w podziale na poszczególne stawki podatkowe.

3. Kwoty podatku, o których mowa w ust. 2, ustalane są:

1) tylko dla towarów stanowiących zapasy

u podatnika w dniu 31 grudnia 1993 r. po zakończeniu sprzedaży,

2) przez pomnożenie ilości towarów ustalonych na podstawie spisu przez kwotę podatku naliczonego przypadającą na jednostkę towaru.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do podatku naliczonego zawartego w wyrobach gotowych, półwyrobach, półfabrykatkach, produkcji w toku, a także robót budowlano-montażowych w toku, jeżeli na podstawie ewidencji prowadzonej przez podatnika istnieje możliwość ustalenia kwoty tego podatku.

5. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, obowiązani są poinformować właściwy urząd skarbowy o łącznej kwocie podatku naliczonego ustalonej w wyniku spisu z natury w terminie do dnia 25 stycznia 1994 r.”;

26) w załączniku nr 2 dodaje się pozycje 20—22 w brzmieniu:

Poz.	Symbol Systematycznego wykazu wyrobów (Klasyfikacji usług)	Nazwa towaru (grupy towarów), nazwa usługi
„20		Metale szlachetne: platyna i złoto przeznaczone na rezerwy państwowe oraz usługi rafinacji metali szlachetnych przeznaczonych na rezerwy państwowe
21		Towary sprzedawane podróżnym na polskich promach pasażersko-samochodowych obsługujących linie międzynarodowe
22	1348	Preparaty weterynaryjne”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.

Minister Finansów: *M. Borowski*

653

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 grudnia 1993 r.

w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rolników z tytułu prowadzenia gospodarstwa rolnego.

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. Nr 59, poz. 344 oraz z 1993 r. Nr 5, poz. 21 i Nr 44, poz. 201) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa ogólne warunki obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rolników za szkody powstałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z tytułu prowadzenia gospodarstwa rolnego, zwane dalej ubezpieczeniem OC.

§ 2. 1. Za gospodarstwo rolne w rozumieniu przepisów rozporządzenia uważa się będący w posiadaniu osoby fizycznej obszar użytków rolnych, gruntów leśnych, gruntów pod stawami oraz gruntów pod zabudowaniami, związanych z prowadzeniem tego gospodarstwa, o łącznej powierzchni przekraczającej 1,0 ha, jeżeli podlega on w części lub w całości opodatkowaniu podatkiem rolnym. Jednakże obszar gruntu przekraczający 1,0 ha, stanowiący wyłącznie grunt leśny, nie jest w rozumieniu rozporządzenia uważany za gospodarstwo rolne.

2. Za gospodarstwo rolne uważa się również zespół gruntów określonych w ust. 1, składających się z dwóch lub więcej nieruchomości rolnych, będący we współposiadaniu